

Verkkorotary 10 vuotta 6.5.2014. Alkusanat DG Ilkka Torstila

Arvoisat kunniajäsenet, arvoisat aikaisemmat piirikuvernöörit, hyvät rotarisisaret ja veljet – kaikki juhlavieraat.

Huhtikuun 2014 alussa HS:n entinen päätoimittaja Reetta Meriläinen avasi kolumninsa mielenkiintoisella kommentilla: ” Ihmisen havaintokyky on rajoittunut. Se näkee joko metsän tai puut. Lisäksi ihmisellä on taipumus hakea järjestystä maailmaansa etsimällä monimutkaiseen kysymykseen yksinkertaista vastausta”.

Mielenkiintoni oli herätetty. Mitä Meriläinen ajaa takaa? Omassa tämän päivän työssäni rotaryn piirissä olen havainnut nämä ilmiöt; emme kykene näkemään metsää puilta ja ongelmiin haetaan yksinkertaisia, jo kokeiltuja ratkaisuja.

Mieleeni tulivat ne lukemattomat istunnot klubeissa ja piiritapahtumissa missä vanhenevan jäsenkuntamme arvostetut puhujat selittävät hiipuvaa jäsenkasvua tai jäsenkatoa jäsenkunnan ikääntymisellä ja luonnollisella poistumalla. Syytä nuorison puuttuvaan intoon rotarya kohtaan selitetään sillä, että kukaan täysjärkinen nuori ei voi sopeutua ukkoklubien viikoittaisiin jaarituksiin tai pakkolounaisiin vaikka rotaryn arvomaailma sinänsä kelpaisi heillekin.

Miksi näemme vain metsän tai vain puun?

Ratkaisuiksi tarjotaan erilaisia rekrytointikampanjoita ja palkitaan parhaita rekrytoijia takinliepeeseen kiinnitettävillä pinsseillä tai kunniamaininnoilla.

Miksi turvaudumme vanhanaikaisiin keinoihin? Miksi emme jo hylkää joitakin kelvottomiksi todettuja toimintatapojamme?

Meriläinen tietenkin kirjoitti verkkoviestinnän aiheuttamasta murroksesta mediamaailmassa.

Hän totesi: ”Sanomalehdille kävi vähän vanhanaikaisesti. Internetin kumouksellista merkitystä ei heti ymmärretty. Ajateltiin, että internet on painajainen, joka menee ohi, kun panee silmät kiinni ja toivoo kovasti.” Olihan Media selvinnyt radion ja televisionkin uhkasta.

Hyvät kuulijat, sulkekaa siis silmänne ja toivokaa kovasti. Ajatelkaa Rotarya!

”Internet erosi kuitenkin ratkaisevasti radiosta ja televisiosta: se toi mediakentälle satoja miljoonia ihmisiä, joilla oli nyt mahdollisuus joukkoviestintään ja maksuttomaan sisältöön.”

Mediakumousta kannatteli ajassa vaikuttava valtainstituutioiden – ja vanhojen rakenteiden sekä toimintatapojen – kyseenalaistaminen. Ne joutuivat ansaitsemaan uudelleen arvostuksensa.

Ajatelkaa Rotarya!

”Tulokkaat ovat haastaneet vanhat ja tuoneet mukanaan innoitusta, uusia lähteitä ja autenttista ääntä. Samoin höpötystä ja disinformaatiota”.

Näitkö siis pelkäämme? Valitettavasti kyllä. Näitä.

”Silti uudet mediat ovat parasta, mitä perinteiselle medialle on tapahtunut sataan vuoteen. Perinteisellä toiminnalla on nyt laadunvalvoja, palautteessaan vikkelä internet ja some.” Kolumnissa viitataan lehdistöön. Ajatelkaamme nyt Rotarya.

”Digiosaaminen on tasoittanut voimasuhteita perheissä, työpaikoilla ja organisaatioissa.

Nuoret osaavat usein paremmin. Kunhan vanhempi väki selviytyy korvista nousevasta savusta ja nöyryytyksen tunteesta, se voi oppia nuoremmilta vaikka mitä.

Verkon alkuhämärissä pelättiin, etteivät ihmiset enää tapaa toisiaan muuten kuin virtuaalisesti. Pelko taisi olla liioiteltu. Maa on täyttynyt virkkaus- ja lukupiireistä sekä pop-up tapahtumista. Vapaaehtoistoiminta kukoistaa. Verkko vetää ihmiset yhteen.”

Ajatelkaa Rotarya!

Verkossa voi olla läsnä, kuunnella, osallistua – vaikka toiselta puolelta maailmaa. Ihminen ei katoa matkalla!

Ehkä Rotarykaan ei ole törmännyt virtuaaliseen tiiliseinään. Saattaa olla, että verkko on parasta mitä satavuotiaalle rotarylle on tapahtunut.

Hakekaamme ratkaisuja organisaatiomme kiistattomiin ongelmiin hyödyntämällä tätä ainutlaatuista mahdollisuutta.

Sydämelliset onnitteluni kymmenvuotiaalle Verkkorotarylle!